

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324204129
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4324204129.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, B. D., zastúpená splnomocneným zástupcom Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51 147 688, o zaplatenie sumy 1.651,40 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice, zo dňa 28.3.2025 č.k. 16Csp/90/2024-217, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.651,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.651,40 eura od 21.11.2024 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 75,- eur, splatných vždy do posledného kalendárneho dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca so žalovanou dňa 18.11.2025 uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 263154, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 9.600,- eur.

Úver bola žalovaná povinná splácať v mesačných anuitných splátkach v zmysle zmluvy a za podmienok vymedzených v bode 1.2. zmluvy. V zmysle bodu 1.1. zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. Žalobca ďalej dôvodil, že vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátok žalobca úver predčasne zosplatnil a pohľadávku zažaloval na upomínacom súde Banská Bystrica, z ktorého bol spis postúpený na Okresný súd Levice. V konaní sp. zn.: 12Csp/24/2020 Okresný súd Levice rozsudkom z 14.11.2023 žalobu zamietol, pričom mal za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a že žaloba bola podaná predčasne. Krajský súd v Nitre rozsudkom sp. zn.: 7CoCsp/2/2024 z 27.06.2024 rozsudok Okresného súdu Levice potvrdil. S poukazom na uvedené rozhodnutia bola žalovaná povinná naďalej plniť splátky (istiny) dohodnuté v zmluve v zmysle amortizačnej tabuľky, ktorú povinnosť žalovaná porušila a nepokračovala v splácaní splatných splátok istiny. Žalovaná uskutočnila úhrady spolu vo výške 7.948,60 eura, čo znamená, že po zohľadnení týchto úhrad bolo uhradených 96 splátok istiny, pričom 96. splátka bola uhradená iba čiastočne a to v sume 10,20 eura, a teda 96. splátka (so splatnosťou 20.11.2023) zostala neuhradená v sume 111,10 eura. Žiadne ďalšie úhrady žalovaná neuskutočnila. Z dôvodu, že žalovaná nepokračovala v splácaní úveru a neuhradila omeškané splatné splátky istiny za mesiace 11/2023 až 11/2024, žalobca si uplatňuje nárok na neuhradené omeškané splatné splátky istiny,

ktorých splatnosť nastala v 11/2023 až 11/2024 (t. j. do konečnej splatnosti úveru). Výška omeškaných splatných splátok istiny predstavuje spolu sumu 1.651,40 eura, a teda žalobca si v tomto konaní uplatňuje nárok na tieto omeškané splatné splátky istiny: 20.11.2023 - 111,10 eura, 20.12.2023 - 122,76 eura, 22.1.2024 - 122,61 eura, 20.2.2024 - 125,14 eura, 20.3.2024 - 126,14 eura, 22.4.2024 - 126,00 eura, 20.5.2024 - 128,40 eura, 20.6.2024 - 128,74 eura, 22.7.2024 - 129,66 eura, 20.8.2024 - 131,24 eura, 20.9.2024 - 132,06 eura, 21.10.2024 - 133,19 eura, 20.11.2024 - 134,36 eura. Žalobca si uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.651,40 eura odo dňa nasledujúceho po dátume konečnej splatnosti úveru do zaplatenia.

Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 160 ods. 1, § 161 ods. 2 CSP, § 230 CSP, § 52 ods. 1 OZ, § 52 ods. 2,3,4 OZ, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 2 písm. a), b), d), § 11 ods. 1 uvedeného zákona a § 101 OZ, § 103 OZ, § 121 ods. 3 OZ a § 517 ods. 1,2 OZ, ako aj nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. § 3. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne.

Obrana žalovanej spočívala v prvom rade na tom skutkovom základe, že tu v prejednávanej veci ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci, s čím však súd nesúhlasil. O "tú istú vec" pôjde vtedy, ak v konaní budú vystupovať tie isté subjekty práva (nie je pritom rozhodujúce, či pôvodné strany vystupujú v pôvodných procesných postaveniach) a uplatňovať sa bude ten istý predmet konania (to znamená totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu). V prejednávanej veci bezpochyby vystupujú tie isté subjekty práva a uplatňuje sa aj časť nároku, ktorý bol pôvodne uplatňovaný aj v konaní vedenom pred súdom pod sp. zn.: 12Csp/24/2020, avšak nárok uplatňovaný v tu prejednávanej veci sa uplatňuje na inom skutkovom základe. Žalobca si uplatňuje časť istiny na tom skutkovom základe, že splátky tejto istiny už nadobudli splatnosť v zmysle ustanovení zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 18.03.1966, sp. zn. 4 Cz 14/66 (R 52/1966), podľa ktorého právnej vety, rozsudok zamietajúci žalobu o plnenie z toho dôvodu, že nenastala zročnosť požadovanej pohľadávky, nie je prekážkou veci právoplatne rozsúdenej pre žalobu o to isté plnenie, podanú po tom, keď bola splnená podmienka, od ktorej závisela zročnosť požadovanej pohľadávky. Ak teda žaloba v konaní vedenom pod sp. zn.: 12Csp/20/2024 bola zamietnutá z dôvodu, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, a teda nenastala splatnosť časti uplatňovanej istiny, potom nemožno hovoriť o prekážke rozhodnutej veci tak, ako to má na mysli žalovaná. V zmysle vyššie uvedeného názoru Najvyššieho súdu ČSSR by sa tak za prekážku rozhodnutej veci mohli považovať len tie splátky istiny, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn.: 12Csp/24/2020. Žalobca si však uplatňuje len tie splátky istiny, ktoré nadobudli splatnosť až po vyhlásení predmetného rozsudku, a to počnúc splátkou splatnou dňa 20.11.2023, s ktorou žalovaná aj bola povinná pokračovať v riadnom a včasnom splácaní. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dojednaná výška anuitnej splátky 135,47 eura, počet anuitných splátok 108 a termín konečnej splatnosti úveru 20.11.2024. Žalobcom predložená amortizačná tabuľka týkajúca sa úverovej zmluvy zohľadňuje dojednané anuitné splácanie úveru a pri každej splátke je tak vyjadrený pomer zápočtu každej splátky na výšku istiny, ako aj na výšku zmluvných úrokov. Skutočnosť, že zo strany žalobcu nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, nemá žiaden vplyv na platnosť jednotlivých ustanovení zmluvy, pokiaľ ide o anuitný spôsob splácania, počet splátok, výšku splátok, či termín konečnej splatnosti úveru. Súd preto nevzhladol žiaden dôvod na účely posúdenia žalobou uplatneného nároku, odchýliť sa od tejto amortizačnej tabuľky s tým, že žalovaná vzhľadom k bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, tak nebola povinná zaplatiť tú časť splátky, ktorá pripadala na zaplatenie zmluvných úrokov, ale len tú časť splátky, ktorá pripadala na započítanie istiny. Úvahy žalovanej o skrátení doby splácania s následkom premlčania jednotlivých splátok či neaktuálnosti amortizačnej tabuľky sú podľa názoru súdu bez právnej relevancie, špekulatívne a s úmyslom vyhnúť sa úhrade požičanej istiny.

Po vyhlásení rozsudku súdu prvej inštancie, nastala splatnosť splátok istiny v celkovej výške 1.661,60 eura, pričom podľa tvrdení žalobcu bola splátka splatná dňa 20.11.2023 uhradená čiastočne, a to vo výške 10,20 eura, v dôsledku čoho tak dlžná istina predstavuje sumu vo výške 1.651,40 eura. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovanej uviedol, že v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Najstaršia splatná splátka istiny, sa stala splatnou dňa 20.11.2023. Premlčacia doba tejto najstaršej splátky tak začala plynúť dňa 20.11.2023 a uplynula by dňom 20.11.2026, žaloba však bola podaná na súd dňa 27.11.2024, a preto námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej je nedôvodná. Keďže žalovaná sa dostala v zmysle ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka do omeškania so splácaním jednotlivých splatných splátok istiny, má žalobca právo požadovať od žalovanej popri plnení aj úroky z omeškania a preto ju súd zaviazal na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 1.651,40 eura od 21.11.2024 do zaplatenia. Súd umožnil žalovanej na jej žiadosť plnenie súdom priznanej pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach, ktoré súd určil vo výške 75,- eur mesačne tak, ako

to navrhol žalobca, keď žalovaná svoju žiadosť o splnenie súdom priznanej pohľadávky v splátkach nijakým spôsobom neodôvodnila a svoje majetkové a sociálne pomery nijako nepreukázala. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná a domáhala sa jeho zrušenia a vrátenia veci na nové konanie, alternatívne zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie a zamietnutie žaloby. V dôvodoch svojho odvolania uviedla, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Uviedla, že úlohou súdu je náležite odôvodniť svoje rozhodnutie, pričom súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že žalobca žiadal priznať iba nesplatené splátky istiny. Žalovaná sa týmto názorom súdu nestotožňuje. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dojednaná výška anuitnej splátky 135,47 eura a počet anuitných splátok 108, termín konečnej splatnosti úveru dňa 20.11.2024. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaná mala splácať anuitné splátky v rovnakej výške pri bezúročnosti úveru ako konštatoval súd prvej inštancie v konaní 12Csp/24/2020. Je logické, že ak je úver bezúročný a bez poplatkov, nemôže žalobca predložiť súdu na preukázanie svojich tvrdení amortizačnú tabuľku, ktorá obsahuje aj úroky. Za takýchto okolností nemohol dospieť súd k záveru, že plnenie, ktoré žalobca požaduje, je správne. Vzhľadom k tomu sa súd nedostatočne vysporiadal s predloženými dôkazmi, je rozhodnutie súdu prvej inštancie arbitrárne a záver je o premlčaní nároku a jeho výške, predčasné.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a v súlade so zákonom. Žalovaná vo svojom odvolaní argumentovala najmä tým, že amortizačná tabuľka je nesprávna, pretože obsahuje aj úroky. S týmto jej názorom sa žalobca nestotožňuje. Amortizačná tabuľka je tabuľka, ktorá bola vytvorená ku dňu uzatvorenia zmluvy, teda v čase, keď ešte úver nebol určený za bezúročný a bez poplatkov. Keďže konanie sp. zn. 16Csp/90/2020 je súvisiace s konaním sp. zn. 12Csp/24/2020, bolo potrebné vychádzať práve z amortizačnej tabuľky pri zachovaní tej ktorej konkrétnej splátky istiny. Práve z dôvodu, že úver bol určený za bezúročný a bez poplatkov, žalobca si uplatnil iba omeškané splátky istiny v zmysle amortizačnej tabuľky. To, že si uplatnil nároky iba omeškané splátky istiny vyplýva už zo samotnej žaloby a z dôkazov v žalobe priložených. V prípade teda, ak v konaní 12Csp/24/2020 bol úver určený za bezúročný a bez poplatkov, nemôže dôjsť k zániku amortizačnej tabuľky takým spôsobom, že sa určí nová suma splátky tak, že výška úveru sa vydelením počtom splátok. Naopak amortizačná tabuľka zostáva v platnosti, ale výška splátky bude tvorená iba sumou, ktorá v pôvodnej splátke predstavovala splátku istiny.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, týkajúce sa žalovanou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám ust. § 220 ods. 2 CSP, kladených na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaní prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery a prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení, všeobecne záväzných predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaná sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožnila, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, na ktorú túto časť rozhodnutie kladie, citované ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel.

7. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v odvolaní, keď ako prvý dôvod namietala žalovaná, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z obsahu jej odvolania však nevyplýva, akú vadu konania namieta a odvolací súd nezistil, že by k takejto vade v priebehu konania, pred súdom prvej inštancie, došlo. Preto túto jej námietku považoval za irelevantnú. Žalovaná tiež namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, avšak z obsahu spisu nevyplýva, že by nejaké návrhy na vykonanie dokazovania v priebehu konania žalovaná navrhla, a preto nemožno súdu prvej inštancie vytknúť ani toto pochybenie. Žalovaná ďalej namietala, že rozsudok súdu prvej inštancie aj z dôvodu ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel

na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov z transporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti), alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom, vyplývajúcim z § 191 až § 194. Žalovaná tiež namietala nesprávne právne posúdenie v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, ku ktorému odvolací súd udáva, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu, spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu k príslušnej právnej norme, ktorá vedie k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

8. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že žalovanou namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Ako už bolo uvedené, prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán a v prejednávanom spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné a logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti uplatnení práv, ochrany v ich oprávnenej dôvery v prácu, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu (napokon žalovaná ani žiadne návrhy na doplnenie dokazovania v závere konania pred súdom prvej inštancie nenavrhovala). Ani, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré z rozhodujúcich skutočností, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie, alebo že by použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalovanou v odvolaní. Odvolací súd sa plne stotožňuje s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorou zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré tak učinil.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že strany sporu uzatvorili dňa 18.11.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 263154-pôžička, na základe ktorej žalobca poskytol žalované peňažné prostriedky vo výške 9.600,- eur. Úver bola žalovaná povinná splácať v mesačných a anuitných splátkach v zmysle zmluvy a za podmienok vymedzených v bode 1.2. zmluvy. T. j. výška anuitnej splátky predstavovala 135,47 eura, počet anuitných splátok 108 a splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.11.2024. Žalovaná vo svojom odvolaní argumentuje tým, že amortizačná tabuľka je nesprávne, pretože obsahuje aj úroky. S touto jej námietkou sa však odvolací súd nestotožňuje, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola dojednaná výška anuitnej splátky vo výške 135,47 eura, pričom žalobca požadoval od nej zaplatenie v anuitných splátkach tak, ako sú uvádzané v bode 38. rozsudku, a teda v sume nižšej ako bola pôvodne dojednaná, pri zohľadnení v tom čase ešte aj úrokov. Ako bolo vyššie konštatované, tento úver bol rozhodnutiami súdov vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov, pričom amortizačná tabuľka bola vytvorená ku dňu uzavretia zmluvy, teda v čase, keď ešte úver nebol určený za bezúročný a bez poplatkov, a preto tam bola určená výška anuitnej splátky 135,47 eura. V danom prípade si však žalobca uplatňuje z uvedenej splátky len istinu, ktorá je ponížená práve o úroky a poplatky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je tarifná skladba tej ktorej anuitnej splátky (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 56/2018). Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca si uplatnil v tomto konaní len nesplátne splátky istiny bez úrokov. Treba podotknúť, že i napriek tomu, že úver bol určený za bezúročný a bez poplatkov, zmluva zostáva i naďalej v splatnosti i čo sa týka spôsobu úhrady zostatku istiny. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie o vecne správny potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).